

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Εισαγωγή

Ένα σύστημα παραγωγής χρησιμοποιεί **πόρους** για να εκτελέσει **εργασίες** μέσω των οποίων παράγει προϊόντα ή υπηρεσίες.

Εργασία: δραστηριότητα που **δεσμεύει πόρους** για κάποιον **χρόνο**.

Παραδείγματα εργασιών: σχεδίαση νέου προϊόντος, κατεργασίες κομματιών, πακετάρισμα, βαφή, συντήρηση εξοπλισμού - επισκευή βλαβών, προετοιμασία των μηχανών, εργασίες καθαριότητας, ...

Πόρος: i) απαραίτητος για να εκτελεσθεί μία εργασία (ή ομάδα εργασιών)
ii) κατά τον **χρόνο** χρήσης, γίνεται **μόνο** η συγκεκριμένη εργασία

Κατηγορίες πόρων: ● εξαντλούμενοι (πρώτη ύλη, συστατικό προϊόντος)
● σταθεροί (μηχανές, εργαζόμενοι)

Προγραμματισμός παραγωγής: Πότε πρέπει να ξεκινήσει η χρήση **ποιων** πόρων για **πόσο χρόνο** και για **ποια εργασία**,

- ούτως ώστε να ελαχιστοποιηθεί το **κόστος** παραγωγής
- και να τηρηθούν τυχόν **περιορισμοί** (π.χ. αναγκαίοι χρόνοι παραγωγής, να παραδοθούν οι παραγγελίες κλπ)

Έλεγχος δρομολόγησης:
μία εργασία,
πολλές εναλλακτικές μηχανές

Έλεγχος ακολουθίας:
μία μηχανή,
πολλές εκκρεμείς εργασίες

2

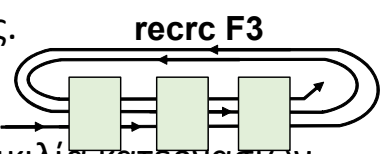
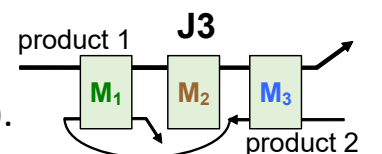
Γεωμετρίες συστημάτων παραγωγής

Κατάστημα εργασιών Jm (jobshop): Διαφορετικά προϊόντα, διαφορετικά στάδια παραγωγής (φασεολόγια).

Κατάστημα ροής, γραμμή παραγωγής Fm (flowshop, production line): Προϊόντα έχουν ίδια στάδια παραγωγής.

● Μπορεί να γίνονται πολλές επισκέψεις σε κάποιες μηχανές (πχ. γραμμή με επανεισόδους=recrc Fm)

● Ευελιξία-παράλληλες μηχανές: Pm ● Μία μηχανή με ποικιλία κατεργασιών.

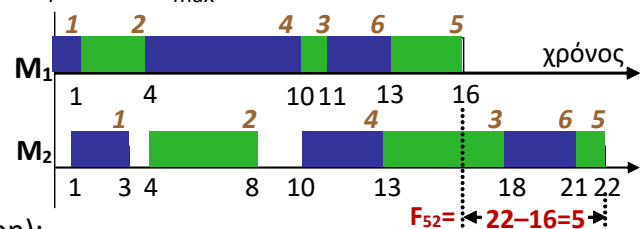
Προβλήματα α|β|Z. α=σύστημα (1,Fm,...) | β=εργασίες (r_i :χρόνοι άφιξης >0 , p_{mtr} :επιτρέπονται διακοπές εργασιών,...) | Z=κόστος που θέλουμε min

Προσομοίωση α|β|Z. Δεδομένα: η εργασίες, r_i =χρόνος άφιξης εργασίας i , p_{ij} =διάρκεια της i στη M_j . **Σειρά εκτέλεσης i .** **Υπολογισμοί:** ● C_{ij} =Χρόνος περάτωσης της i στη M_j ● Συνολικός χρόνος περάτωσης C_i ● Χρόνος ροής $F_{ij}=C_{ij}$ -πότε έφθασε= p_{ij} +αναμονή ● Μέσος χρόνος ροής στη $M_j=(F_{1j}+...+F_{nj})/n$

Το διάγραμμα Gantt. Έστω το **F2** | C_{max} , όπου $r_i=0$ και C_{max} =χρόνος τελευταίας i .

Πρόγ/μα i	1	2	4	3	6	5
$M_1: p_{i1}$	1	3	6	1	2	3
$M_2: p_{i2}$	2	4	3	5	3	1

$$C_{max}=C_{52}=22$$

Μέσοι χρόνοι ροής:

Στη M_1 : $\bar{F}_1=(1+4+10+11+13+16)/6=9.16$

Στη M_2 (μαζί με αναμονή, αν η M_2 δεν είναι ελεύθερη):

$\bar{F}_2=[(3-1)+...+(18-11)+(21-13)+(22-16)]/6=5$ Στο σύστημα: $\bar{F}=(3+8+...+22)/6=14.17$ 3

Προβλήματα 1 || ΣF_i, 1 || Σw_iF_i και 1|r_i,prmp|ΣF_i

Μία μηχανή πρόκειται να εκτελέσει η εργασίες, με διάρκειες p_i , $i=1, \dots, n$. Θα εύρουμε προγράμματα εκτέλεσης που ελαχιστοποιούν κάποιες συναρτήσεις κόστους που συνδέονται με τους **χρόνους ροής**.

1 || ΣF_i: Εδώ $r_i=0$ και $F_i=C_i-r_i=C_i$. Έστω το πρόγραμμα $(1, 2, \dots, n)$. Τότε

$$\left. \begin{array}{l} F_1=p_1 \\ F_2=p_1+p_2 \\ \dots \\ F_n=p_1+p_2+\dots+p_{n-1}+p_n \end{array} \right\} \sum_{i=1}^n F_i = np_1 + (n-1)p_2 + \dots + 2p_{n-1} + 1p_n$$

Θεώρημα: Για δύο ακολουθίες μη αρνητικών αριθμών $\alpha_i \geq 0$ και $\beta_i \geq 0$, $i=1, \dots, n$, το **εσωτερικό γινόμενο** $\alpha_1\beta_1 + \dots + \alpha_n\beta_n$ **γίνεται ελάχιστο** αν οποιαδήποτε από τις δύο διαταχθεί κατά φθίνουσα τάξη $\downarrow$ και η άλλη κατ' αύξουσα $\uparrow$ (γίνεται μέγιστο όταν οι ακολουθίες έχουν όμοια διάταξη).

Στο ΣF_i η ακολουθία $n, n-1, \dots, 1$ είναι φθίνουσα. Άρα το ελάχιστο ΣF_i (και ο μέσος χρόνος ροής ΣF_i/n) επιτυγχάνεται με τον **κανόνα συντομότερης διάρκειας** ή SPT (shortest processing time): **$p_1 \leq p_2 \leq \dots \leq p_{n-1} \leq p_n$**

Παράδειγμα: Έχετε καθυστερήσει την παράδοση τριών μελετών. Για να τις τελειώσετε θέλετε 13, 6, και 9 ημέρες. Κάθε ημέρα καθυστέρησης κοστίζει 100 ευρώ ανά μελέτη. Με ποια σειρά πρέπει να τις κάνετε;

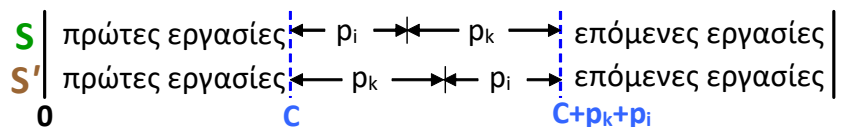
Λύση (α) Διερεύνηση: Για σειρά $(1, 2, 3)$, κόστος = $100p_1 + 100(p_1+p_2) + 100(p_1+p_2+p_3) = 100(3p_1+2p_2+1p_3)$. Άρα πρόκειται για **ίδιο** πρόβλημα με το 1 || ΣF_i.
(β) Εφαρμογή: **SPT: 6 ≤ 9 ≤ 13** και, με την αρχική αρίθμηση, **2-3-1**.

4

1 || Σw_iF_i: Τώρα ο χρόνος ροής F_i έχει κόστος $w_i \geq 0$ ανά μονάδα χρόνου.

Η μέθοδος απόδειξης με αντιμετάθεση (interchange argument):

Επιλέγουμε **αυθαίρετα** ένα πρόγραμμα S και από αυτό φτιάχνουμε ένα όμοιο S' , εκτός από δύο διαδοχικές εργασίες του S , έστω (i, k) , οι οποίες στο πρόγραμμα S' **αντιμετατίθενται** σε (k, i) . Έστω C η στιγμή όπου ξεκινά η i στο S και η k στο S' :

(Α) Ανάλυση: **Αυθαίρετα** ζητούμε το S να έχει **μικρότερο** $F_w = \sum w_i F_i$ από το S' και βρίσκουμε την συνθήκη που πρέπει να ισχύει. Πρέπει

$$F_w(S) = (\text{πρώτες εργασίες}) + w_i(C+p_i) + w_k(C+p_i+p_k) + (\text{τελευταίες εργασίες}) \\ \leq F_w(S') = (\text{πρώτες εργασίες}) + w_k(C+p_k) + w_i(C+p_k+p_i) + (\text{τελευταίες εργασίες})$$

Με απλοποιήσεις προκύπτει $w_k p_i \leq w_i p_k \Leftrightarrow p_i/w_i \leq p_k/w_k$ (1)

(Β) Σύνθεση: Το συμπέρασμα **(Α)** διατυπώνεται **και ως εξής**: "Όποιο πρόγραμμα S' έχει δύο διαδοχικές εργασίες που παραβιάζουν την (1), μπορεί να βελτιωθεί". Συνεπώς, στο βέλτιστο πρόγραμμα η (1) ισχύει παντού και γίνεται ο **κανόνας συντομότερης διάρκειας με βάρη** (WSPT):

$$(1, 2, \dots, n) \Leftrightarrow \frac{p_1}{w_1} \leq \frac{p_2}{w_2} \leq \dots \leq \frac{p_n}{w_n}$$

Παράδειγμα: Στις μελέτες με χρόνους 13, 6 και 9, αν το αντίστοιχο κόστος υπερημερίας είναι 260, 100 και 180, τότε p_i/w_i : $13/260=0.05$, $6/100=0.06$ και $9/180=0.05$. Η βέλτιστη σειρά είναι 1-3-2 ή 3-1-2 (έχουν ίδιο F_w).

5

Αφαιρούνται από τις σημειώσεις Φεβ. 2020 και την ύλη το πρόβλημα 1 | r_i | $\sum F_i$ μαζί με το αντίστοιχο λυμένο παράδειγμα εκεί. **Αντικαθίστανται από τα παρακάτω:**

1 | r_i , preempt | $\sum F_i$: Κάποιες εργασίες δεν είναι διαθέσιμες στην αρχή αλλά φθάνουν σε χρόνους r_i γνωστούς ή άγνωστους. Έχουμε $F_i = C_i - r_i$. **Επίσης:**

- Όταν φθάνει μία εργασία, **επιτρέπεται** η μηχανή να **διακόψει** την εργασία που εκτελούσε και να ξεκινήσει αυτήν που μόλις έφθασε.
- Η διακοπείσα εργασία θα συνεχισθεί αργότερα από το σημείο που διακόπηκε και ο χρόνος μέχρι να ολοκληρωθεί ισούται με τον **υπόλοιπο χρόνο τη στιγμή της διακοπής** (preempt-resume).

Βέλτιστη πολιτική: Όταν **φθάνει** νέα εργασία ή **ολοκληρώνεται** κάποια και εκκρεμούν άλλες, τότε επιλέγεται η εργασία με τον **συντομότερο υπόλοιπο χρόνο παραγωγής** (shortest remaining processing time, **SRPT**).

Παράδειγμα: Στα αριστερά είναι τα δεδομένα και κάτω τα βήματα επίλυσης.

Κάθε στήλη $t=0,1,\dots$ αντιστοιχεί στο διάστημα $[t,t+1)$. Η στήλη 0 είναι το διάστημα από 0 ως λίγο πριν το 1. Κάθε κελί αντιστοιχεί σε μία εργασία i και ένα $[t,t+1)$.

- Ξεκινάμε χρωματίζοντας απλώς τα κελιά που γίνονται αφίξεις (γαλάζιο).
- Κάθε στιγμή $t=0,1,\dots$ **βάζουμε τα ακόλουθα σημάδια στα κελιά της στήλης t :**
 - Αν η εργασία i δεν έχει έλθει ή αν η i έχει τελειώσει, το κελί της είναι κενό. Αλλιώς αν είναι παρούσα, **σημειώνουμε στο κελί τον υπόλοιπο χρόνο της.**
 - Επιλέγουμε με SRPT** ποια εργασία εκτελείται στο $[t,t+1)$ και βάζουμε ένα $\leftrightarrow$.

i	r_i	p_i	t :	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	2			2 $\leftrightarrow$	1 $\leftrightarrow$	Τέλος									
2	6	3								3	3 $\leftrightarrow$	2	2 $\leftrightarrow$	1 $\leftrightarrow$	Τέλος	
3	0	5		5 $\leftrightarrow$	4	4	4 $\leftrightarrow$	3 $\leftrightarrow$	2 $\leftrightarrow$	1 $\leftrightarrow$	Τέλος					
4	8	1										1 $\leftrightarrow$	Τέλος			

Τελικά: $\sum F_i = (3 - 1) + (11 - 6) + (7 - 0) + (9 - 8) = 15$ και $\bar{F} = 15 / 4 = 3.75$